

“Я вам нічого не должен”: больові точки спілкування президента з журналістами

Ще до виборів президент Володимир Зеленський обіцяв: «...Я буду щодня записувати відео до східних регіонів України і говорити їм: дивіться, НАТО – не звірюга, не проковтне вас» <http://bit.ly/2osDu9k> З того часу жодного ролика на цю тему українці так і не дочекалися.

Давно пролетіли сто днів його президентства. А з комунікацією стає дедалі все гірше – суцільні провали. Чого тільки вартує фраза «Я вам нічого не должен», яку Зеленський ще як кандидат сказав журналістам, які хотіли поговорити з ним про його бізнес з РФ.

Напередодні президентського прес-марафону <http://bit.ly/311xoKi>, який стартує вже за годину, ми пригадали, основні больові точки спілкування президента з журналістами.

Юль!
журна-
лісти
вже
пішли?

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Sergel SUPINSKY (AFP)

Без посередників

Неправдивий інформаційний вкид команди Зеленського про відставку Андрія Богдана <http://bit.ly/33lb6ou> Що це – тест на профпридатність медіа, які розповсюдили фейк? Чи може президент і голова його Офісу хотіли дискредитувати ЗМІ? Проблема в такому спілкуванні – це втрата довіри до офіційних джерел інформації.

Замість того, аби шукати точки порозуміння, Богдан безапеляційно заявляє, що команді президента взагалі не потрібні журналісти для спілкування з суспільством. Мовляв, як показала передвиборча кампанія, вони з цим успішно вправляються напряду. Перед цим він дозволив собі обійняти журналістку, а потім у виправдання сказав, що думав, їй так «буде зручніше» <http://bit.ly/33gKZPh>

☐☐Фейкове інтерв'ю

Ніби на підтвердження слів Богдана Володимир Зеленський замість прес-конференції про свої перші 100 днів на посаді наприкінці серпня дає фейкове (ніби справжнє, але по факту сфабриковане) інтерв'ю ...актору зі серіалу «Слуга народу» Станіславу Боклану <http://bit.ly/2oiG69T> Все відбулося за заздальгідь спланованим сценарієм – прописано розташування буквально кожної камери, а їх було щонайменше три – щоб глядач міг розгледіти президента з усіх ракурсів.

Якщо Боклан і ставив бодай трохи гострі питання, то за чітко структурованою відповіддю президента було зрозуміло, що все це заздальгідь відрепетирувана гра. Відео супроводжували перебивки з колишніми президентами: Кучмою, Кравчуком і Ющенком, які сипали компліментами, немов з рогу достатку. Одне слово – не інтерв'ю, а тепла ванна для президента.

☐☐Пендель для Мендель

Речниця Зеленського Юлія Мендель потроху при звичаїлася до своєї нової посади і почала рштувати комунікацію з журналістами. От тільки це у неї чомусь геть не виходить. То одного журналіста відтягне від президента, то іншого штовхне, коли той намагається поставити питання президентові <http://bit.ly/2VzXAe0>, то звинуватить ЗМІ в брехні, про яку вони взагалі не писали <http://bit.ly/2M4vcgZ>

За перешкоджання роботі журналіста Сергія Андрушка теле- та радіоведучий Данило Яневський написав до Нацполіції заяву на речницю президента про вчинення злочину <http://bit.ly/2AZJHvX>

Головред «Ісландії» Сергій Грішин символічно відреагував на події, пов'язані з поведінкою речниці президента. Він передав у подарунок Зеленському намордник і повідок «для роботи з Юлією Мендель» <http://bit.ly/30ZnAAC>

Члени Ради зі свободи слова закликали президента вжити заходів щодо ситуації з Мендель для налагодження комунікації <http://bit.ly/35mIFrS>

Але як сказав Андрій Богдан, коли відмовився давати коментар Радіо Свобода: «Я не спілкуюсь з представниками видань, які обманюють суспільство і не дотримуються журналістських стандартів. Крапка!». Які ЗМІ для нього є взірцем об'єктивності – лячно здогадуватися.

❑❑Проігнорував Бабин Яр

Здавалося б – стільки дров наламали, по граблях наскакалися – зробіть висновки, вибачтеся і працюйте далі. Але ж ні. За нез'ясованих обставин вперше президент України проігнорував офіційні заходи у Бабиному Яру <https://zbruc.eu/node/92449>

Вже коли розгорівся скандал, Зеленський інкогніто таки навідався до місця трагедії <http://bit.ly/2o5zhID> Але це не могло зупинити лавину звинувачень на його адресу. Зрештою через майже два тижні після президент з'явився на заходах офіційно <http://bit.ly/2q0di6n>

❑❑Брифінг

На прес-брифінгу на дуже болючу для українського суспільства тему – так звану «формулу Штайнмаєра», Зеленський примудрився роз'яснити ситуацію у такий спосіб, що після його виступу лишилося ще більше питань. І не дивно – такий важливій темі Зеленський присвятив усього 11 хвилин чистого часу <http://bit.ly/324dwaS>

Свій виступ президент почав з недолугих жартів-питань, чи цього разу Юлія Мендель нікого не штовзала? Цю тему він продовжив на виставці зброї, де сказав журналісту: «Девачькі нет, нічево страшнава с вамі не будет». Так президент натякнув на штовханину своєї речниці з журналістом «Радіо Свобода» <http://bit.ly/20ygEYA>

❑❑Прес-марафон

Аж ось президент Володимир Зеленський анонсував так званий прес-марафон для журналістів, який відбудеться вже за годину у новому фудмаркеті Kyiv Food Market у центрі Києва на вулиці

Московській. Запускать по 7-10 осіб на півгодини. І так цілий день. Чи стане він початком нових цивілізованих стосунків команди президента з журналістами – вже скоро дізнаємося.

Кільком журналістам вночі прийшла відмова в акредитації у зв'язку із таймінгом, <http://bit.ly/20z5CSM>

Сама ж пані Мендель написала на своїй сторінці, що акредитували понад 300 журналістів <http://bit.ly/33fmWAr> Цікаво, скільки часу буде у журналістів на запитання і скільки часу буде на відповідь у президента. А ще – скільки питань будуть стосуватися однієї і тієї ж теми.

□□Учора ми поцікавилися, що б ви запитали у президента <http://bit.ly/30XV1DC>

Наводимо найцікавіше:

?Андрій Цибрій: “Перед виборами обіцяли зробити в перші 100 днів перепис населення щоб Адекватно можна було розраховувати бюджет на наступний рік і визначити скільки потрібно нам депутатів зараз (типу якщо 450 було на 52 млн.чол., а зараз 42, то хтось вже зайвий), що пішло не так?”

?Іван Мамонov: “Чому не можна зробити нормальну прес-конференцію”

?Іван Шевченко: “Чому гинуть Захисники України, не зважаючи на т.з. “перемир'я”? Яке місто є столицею Канади? Чи готовий він зі своїм офісом та Кабміном переїхати в с. Золоте? Чому тарифи на комуналку зростають? Де з/п по \$4000? Чому не сидить Портнов? Чому вважається, що минула влада злочинна, але курс її реформ продовжується?”

?Yuriy Samson: “Яка тема його дипломної роботи”

?Натали Пилипенко: “Коли він дотримається обіцянки залишити посаду за умов першого порушення закону?”

?Yevgeniy Nosenko: “Почему сегодня на выставке Зброя та безпека были рамки перед его приездом?”

?Марина Тарарак “Какого черта Уляна в отставке, а Арсен на том же месте, а не наоборот?”

?Lessya Radchouk “Нахіба йому президенство?”

?Коріолан Шекспірівський “Чи є в них план, взагалі?”

Чим загрожують глибокі фейки і як їх розпізнати?

Протягом трьох років успішний журналіст тижневика «The New Republic» (<https://newrepublic.com/>) Стівен Ґлас сфабрикував щонайменше 27 текстів. Його аферу викрили після статті «Hack Heaven» у травні 1998 року. Під час її написання він створив сайт неіснуючої фірми, підробив повідомлення в голосовій пошті і навіть залишив записи в своєму блокноті, аби створити ілюзію справжньої журналістської праці.

Викрити підробки вдалося журналістові Forbes, який зайнявся фактчекінгом аби дізнатися джерела сенсаційного матеріалу. Всі ці події відображені в біографічному фільмі «Афера Стівена Ґласа» (Shattered Glass). Після цього випадку кожного репортера зобов’язали підтверджувати свої тексти фотографіями. Мовляв, це унеможливить нечесність.

Але чи це так? Письменниця Сьюзан Зонтаг вважає, що фотографії – ненадійні оповідачі. «Незважаючи на презумпцію правдивості, яка додає всім світлинам авторитету, праця, яку роблять фотографи, не є загальним винятком із сумнівної торгівлі між мистецтвом і правдою», – пише Сьюзан <http://bit.ly/357GR6c>

І вона частково права. Нині підробити зображення може ледве не кожен, у кого є фотошоп або інший фоторедактор. Не встигли ми навчитися боротися з фотофейками, зробленими за допомогою фотошопу, як з'явилася нова, більш масштабна й вражаюча технологія. Якщо раніше правдоподібно сфальсифікувати відео могли хіба що голівудські майстри зі спецефектів із багатомільйонними бюджетами, то тепер це стає під силу навіть людям без особливих навичок і дорогого обладнання.

І в такому здешевленні ховається найбільша загроза. Кожен за бажання може створити подію, якої ніколи не було. Її можна просто згенерувати за допомогою спеціальних комп'ютерних алгоритмів, нейронних мереж і штучного інтелекту. Таке явище називають Deepfake – глибокою підробкою, лицедурством. Це відеоролики, на яких до тіла однієї людини «причепили» обличчя іншої, і зробили це таким чином, що відрізнити підробку неймовірно складно.

Межа між дійсністю і вигадкою стає дедалі примарнішою. Своїм очам і вухам уже не можна беззастережно довіряти. Перегляньте ці

відео <http://bit.ly/20rtQOM>, <http://bit.ly/2LSDyYG>, <http://bit.ly/2InNLKI> Щоб таке спростувати потрібно мати неабиякий хист. Як його набути, раніше ми вже докладно розповідали <http://bit.ly/2It73yr>

Знавці прогнозують, що цей високотехнологічний спосіб «вкладати слова в чиїсь уста» стане найсучаснішою зброєю в умовах інформаційних воєн <http://bit.ly/31Lu5rK>

У майбутньому «глибокі фейки» можуть мати колосальні наслідки – від остаточної втрати суспільної довіри до медіа до впливу на результати народного волевиявлення. Простіше кажучи, люди будуть розгублені, збиті з пантелику. Діятиме презумпція брехні – потрібно буде не спростовувати фейки, а доводити, що

написане/показане – правда.

У деяких країнах уже всерйоз занепокоїлися цією проблемою. Наприклад, нещодавно в Каліфорнії ухвалили два закони, які обмежують використання технології Deepfake <https://cnet.co/2oZftqe> Перший документ забороняє розповсюджувати маніпулятивні відеоролики з кандидатами протягом двох місяців перед виборами. Інший дозволяє мешканцям штату подавати до суду, якщо хтось використав їхній образ у відео-deepfake порнографічного характеру.

Facebook, Microsoft і багато інших компаній пропонують винагороду тим, хто розробить технологію, яка зможе розпізнавати відео, створені за допомогою неймереж, і запобігати їхньому поширенню. Для цього був створений спеціальний фонд Deepfake Detection Challenge, в якому наразі вже є \$10 млн. Конкурс на отримання відповідного гранту стартує в грудні цього року <https://tcrn.ch/2A08Qd2>

Хай там як, із розвитком технологій вчимося і ми. Згадайте перші частини «Термінатора» чи «Зоряних воєн». Колись вони здавалося настільки майстерними, що хотілося вірити кожному кадру. Сьогодні ж усе це сприймається як «вирвиоко» – помітно іграшковість роботів, недолугість лазерів, халтурність інших спецефектів.

Можливо за якихось десять років нам не знадобляться спеціальні програми для розпізнавання нинішніх підробок. Достатньо буде побіжного погляду. Як от, наприклад, зі світлинами фей, про які ми недавно писали <http://bit.ly/2AVHdyB> Свого часу їх визнали найбільшою містифікацією XX століття. Сьогодні ж навіть не віриться, що колись люди могли у таке вірити.

Безвіз на біс: МЗС обіцяє скасувати візи до 14 країн. Що не так?

Протягом 2018 року депутати встигли ухвалити 158 законів. Для порівняння, тільки за останній місяць було затверджено близько ста законодавчих актів <http://bit.ly/20gwCX2> За таку гіперактивність парламент IX скликання прозвали скаженим принтером.

Схоже, це був лише розігрів. Коли всі можливі закони будуть ухвалені, народні обранці можуть узятися голосувати по другому колу – на біс. І здається, це вже починається...

ПО ТОЙ БІК НОВИН

До безумовних досягнень екс-президента Порошенка зараховують

безвіз із ЄС. Нова влада хоче й собі записати цей пункт в актив. Тому в програмі дій уряду МЗС обіцяє за наступні 5 років розширити перелік ще на 14 країн із безвізовим режимом <http://bit.ly/2op262m>

Досягнення? Здавалося б так. Але є одне маленьке але – з дев'ятьма з них Україна вже сьогодні має угоду про безвіз. Так – у кожному випадку прописані різні умови: строк перебування, мета поїздки абощо. Але віза не потрібна. Ба більше – у решті обіцяних країн віза оформляється вже в пунктах пропуску через кордон.

Ось як нам це пояснили в Міністерстві закордонних справ:

«Підсумком укладення угод буде запровадження безвізового режиму поїздок громадян «держав на взаємній та постійній основі» (підкреслено), за будь-якою метою в'їзду та максимальним строком перебування» (повну відповідь читайте в першому коментарі).

Тепер більш-менш зрозуміло – МЗС просто планує збільшити строк перебування в країнах та розширити можливі причини в'їзду. Але ж схожі обмеження ми маємо і для поїздок в ЄС.

Наприклад, на кордоні вас можуть запитати для чого ви їдете, чи є у вас гроші, скільки, як довго плануєте бути в країні. Зазвичай максимально дозволений строк – до 90 днів. Також чинний безвіз не дає права на працевлаштування.

Але ж після цього ніхто не каже, що нам потрібно повторно запроваджувати безвізовий режим із ЄС. Він уже є. Так само, як із країнами, з якими МЗС раптом надумав його скасувати.

Окремо у відомстві обіцяють з наступного року збільшити строки безвізового перебування в Аргентині та спростити існуючий режим поїздок до Мексики. Про запровадження безвізу мова не йде. І це зрозуміло, бо він уже є. Але чомусь ці країни в міністерстві вирішили подати окремою обіцянкою.

Про які країни йдеться <http://bit.ly/2phF6Tp>

?Гватемала

Режим в'їзду: безвізовий (для пред'явників дипломатичного паспорта, службового паспорта, паспорта громадянина України для виїзду за кордон, проїзного документа дитини) для поїздки з туристичною метою.

Дозволений строк безвізового перебування: до 90 днів

?Коста-Ріка

Режим в'їзду: безвізовий (для пред'явників дипломатичного паспорта, службового паспорта, паспорта громадянина України для виїзду за кордон).

Дозволений строк безвізового перебування: до 90 днів (за проїзним документом, який має бути дійсним протягом 3х місяців з дати планованого виїзду з Коста-Ріки). При виїзді з країни сплачується загальнообов'язковий збір у розмірі 29 дол.США.

?Маврикій

Режим в'їзду: безвізовий (для пред'явників дипломатичного паспорта, службового паспорта, паспорта громадянина України для виїзду за кордон).

Дозволений строк безвізового перебування: до 90 днів

?Монголія

Режим в'їзду: безвізовий (для пред'явників дипломатичного паспорта, службового паспорта, паспорта громадянина України для виїзду за кордон, паспорта моряка) для поїздки з туристичною, діловою, приватною, службовою метою за умови надання документів, що підтверджують мету поїздки

Дозволений строк безвізового перебування: до 90 днів

Коментар МЗС: «підтримано необхідність укладення нової двосторонньої угоди про безвізові поїздки на заміну успадкованої в порядку правонаступництва Угоди між Урядами

СРСР та МНР від 20.12.1979 р., яка у багатьох аспектах є застарілою та не відповідає потребам подорожуючих».

?Перу

Режим в'їзду: безвізовий (для пред'явників дипломатичного паспорта, службового паспорта, паспорта громадянина України для виїзду за кордон).

Дозволений строк безвізового перебування: до 90 днів (за дипломатичним паспортом, службовим паспортом); до 183 днів (за паспортом громадянина України для виїзду за кордон) за наявності документів, що підтверджують туристичну мету поїздки

?Сальвадор

Режим в'їзду: безвізовий для поїздок з туристичною метою (для пред'явників дипломатичного паспорта, службового паспорта, паспорта громадянина України для виїзду за кордон, проїзного документа дитини).

Дозволений строк безвізового перебування: до 90 днів

?Сент-Вінсент і Гренадини

Режим в'їзду: безвізовий (для пред'явників дипломатичного паспорта, службового паспорта, паспорта громадянина України для виїзду за кордон).

Дозволений строк безвізового перебування: до 1 місяця

?Ямайка

Режим в'їзду: безвізовий (для пред'явників дипломатичного паспорта, службового паспорта, паспорта громадянина України для виїзду за кордон).

Дозволений строк безвізового перебування: до 30 днів з метою туризму або культурного обміну

?Гренада

Режим в'їзду: візовий. Можливе оформлення візи в пунктах пропуску через кордон (за попередньо отриманим через

дипломатичну установу Гренади дозволом Офісу з питань імміграції та паспортів країни на в'їзд)

?Маршаллові острови

Режим в'їзду: візовий. Можливе оформлення візи в пунктах пропуску через кордон (строком до 30 днів) для поїздок з туристичною метою.

?Палау

Режим в'їзду: візовий. Можливе оформлення візи в пунктах пропуску через кордон (строком до 30 днів) для поїздок з туристичною метою. Більше інформації – <http://bit.ly/30H5J0z>

?Самоа

Режим в'їзду: візовий. Можливе оформлення візи в пункті пропуску через кордон (строком до 60 днів) для поїздок з туристичною метою.

?Соломонові острови

Режим в'їзду: візовий. Можливе оформлення візи в пунктах пропуску через кордон (за умови отримання попереднього дозволу на в'їзд від Міністерства торгівлі, промисловості, праці та імміграції країни).

?Науру

Режим в'їзду: візовий. Додаткова інформація про державу на веб-платформі МЗС «ДРУГ» <http://bit.ly/30H5J0z>

Навіщо речниця президента надягла стрічку Russia today?

Майже всі бачили це фото Юлії Мендель, прессекретарки Володимира Зеленського. Але мало хто знає, звідки це фото взялося. Ні, це не фотошоп. Ми перелопатили кілька сотень аккаунтів в інстаграм, щоб знайти першоджерело – і таки знайшли. Маємо кілька новин. Вмощуйтеся.

RT на русском

1 ч. · 🌐

Украинский блогер Андрей Дзиндзя выложил в своём Facebook фотографию Юлии Мендель — пресс-секретаря Зеленского. На снимке на ней зелёная ленточка с надписью: «RT Russia Today».

В комментариях к записи блогер утверждает, что фотография сделана в 2016 году. Юлию уже требуют уволить

Андрій Дзиндзя

4 ч. · 🌐

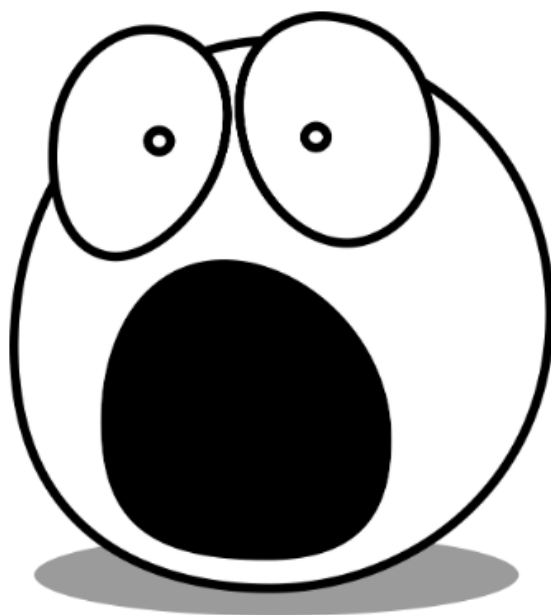
Подзвоніть Баканову, у команді Зеленського проросійський пропагандист

Показать перевод

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Хто автор цього фото, де воно взялося і що взагалі відбувається: розкладаємо усе по пунктах

?Фото справжнє. Зроблене у жовтні 2016 року.

? Це фото із вечірки перед Гелловіном. Тому стрічка раша тудей – це як елемент костюму.

? Фото у своєму інстаграмі виставив – барабанний дріб – Крістофер Міллер – той самий журналіст, якого Мендель відтягнула від Зеленського на форумі YES.

Відео – тут <http://bit.ly/2LMde2q>. Скріншот – в коментарі під цим постом.

?Так, вони знайомі, принаймні, були на одній і тій же вечірці. В інстаграмі Міллера за той день знайдете ще кілька фото. І потрібно розуміти: неважливо, наскільки добре ви знайомі чи дружите, це не дозволяє пресекретарці панібратського ставлення і тим паче відтягування журналіста, коли він ставить питання. Більше того, Зеленський погодився відповісти журналісту.

? Першим це фото знайшов і виклав у себе блогер Андрій Дзиндзя. Його підхопили одразу кілька пабліків у фб і кілька медіа, звісно, не перевіривши, почали робити здогадки, що фото старе, зі студентських років і т.д.

6. Підхопила це фото і Раша тудей. І додала підпис, що Юлію уже вимагають звільнити.

? От раша тудей не дихне, як не збрехне. Звільнити Мендель вимагають журналісти Ініціативи 34. Медіарух вимагає публічної реакції Зеленського, НСЖУ вимагає публічних вибачень. І це аж ніяк не стосується стрічки раша тудей. Юлія Мендель мінімум тричі перешкоджала журналістам під час виконання їхніх обов'язків: про це розповіли Наталія Шимків з «Лівого берега», Крістофер Міллер і Сергій Андрушко з Радіо Свобода. Відео як Юлія Мендель відштовхнула Андрушка можна подивитися тут <http://bit.ly/31RqpEP> Саме це і є причиною критики пані Мендель з боку журналістської спільноти, і аж ніяк не стрічка раша тудей.

? Це неприпустима поведінка пресекретаря по відношенню до журналістів. Замість того, щоб вибачитися, пані Мендель

написала маніпулятивний пост. Його розбір є тут <http://bit.ly/2AKk2Yj>

?Ще гірше, що президент Володимир Зеленський ніяк не відреагував на ці інциденти.очніше відреагував: на прес-брифінгу, присвяченому формулі Штайнмаєра, він «пожартував»: «Юлю, ви там нікого більше не штовхали?». Недолугий і неприйнятний жарт у цій ситуації, який показує ставлення до журналістської спільноти не лише прессекретарки, але й президента.

? В п'ятницю журналіст Сергій Грішин приніс в офіс президента повідок і намордник <http://bit.ly/2olA6wX> з натяком стримувати прессекретарку, яка становить небезпеку для журналістів.

? Вчора журналіст Бігус.інфо Максим Опанасенко запитав у Юлії Мендель, чи вона не хоче вибачитися перед журналістами і зокрема перед Сергієм Андрушком. На це прессекретарка сказала, що під час спілкування з Андрушком той нічого не натякав про вибачення (цікаво, а чому він має їй на це натякати?).

? І як вишенька на торті: пані Мендель пожалілася на цькування, булінг і харасмент. <http://bit.ly/35bwr5x>

Як думаєте, як буде історія розвиватися далі?

Ринок землі: які загрози для українських фермерів?

Україна, Північна Корея, Таджикистан, Куба, Венесуела. Що спільного між цими країнами? Всіх їх об'єднує відсутність ринку землі. Але вже за рік усе може змінитися. Український уряд хоче дозволити купівлю та продаж земельних паїв.

□ Про що йдеться, кому вигідно, які загрози для українських землевласників – розглядаємо ще одну складну тему для України.

?У 2001 році, коли прийняли Земельний кодекс, в Україні заборонили продавати землю. 22 травня минулого року Європейський суд з прав людини визнав, що мораторій на продаж землі в Україні порушує права людини та рекомендував скасувати його. Нещодавно президент Володимир Зеленський доручив Верховній Раді до першого грудня цього року виконати цю рекомендацію <http://bit.ly/2phhv58>

Парад законів

?У Верховній Раді зареєстрували одразу кілька законопроектів для регулювання ринку землі (№2195 про електронні аукціони <http://bit.ly/2nFBz0T>, №2194 – комплексний земельний законопроект <http://bit.ly/2plV7I2>, №2178, що стосується обігу

ринку землі <http://bit.ly/2pkuJ0B> Крім того є ще два альтернативні проекти від опозиційних фракцій).

Передбачається, що ринок землі відкриється з 1 жовтня 2020 року. Землі державної та комунальної власності будуть реалізовуватися на торгах. Стартова ціна продажу – нормативна грошова оцінка (тобто, це оцінка якості землі, її ресурсів і виробничої спроможності. На основі такої оцінки здійснюють сільськогосподарське виробництво, розробляють схеми використання земельних ресурсів та проектів землеустрою.

□ Скільки землі можна буде купити?

– одна особа може купити не більше 0,5% українських земель с/г призначення, але не більше 15% у межах однієї області

□ Хто зможе купити?

– громадяни України, юридичні особи, територіальні громади, держава

– першочергове право на купівлю землі матиме її орендар

□ Вартість землі

– викуп землі можливий з розстрочкою до п'яти років за ціною не нижче нормативної грошової оцінки (близько 30 тисяч гривень за 1 гектар)

За прогнозами фахівців, ціни на оренду землі за декілька років подвояться. А за оцінками Світового банку – зростуть утричі. Для власника паю у 3-4 гектари йдеться про збільшення річного доходу приблизно у \$200. Таких власників в Україні близько чотирьох мільйонів <http://bit.ly/2osR3oR>

□ Обмеження

– заборона на набуття у власність земельних ділянок компаніями, що перебувають під санкціями, наприклад, особами, що пов'язані з державою-агресором – Росією

– Кабмін може забороняти купівлю земель, розташованих ближче, ніж 30 км до держкордону України для іноземців чи осіб без

громадянства

□□Міфи і спростування

□Ринок землі відбере у селян землю

Земля вже належить українцям, які володіють земельними паями. Сталося це ще 20 років тому, коли селяни отримали у власність колгоспну землю від 2 до 20 гектарів на людину. Тож на право власності скасування мораторію не вплине. Відкритий ринок землі не означає, що власник землі повинен її продати. Він лише отримує право нею розпоряджатися. Тобто, хоче здавати в оренду – може здавати. Хоче продавати – може продавати. Хоче залишити собі – без питань.

□Землю продадуть за копійки

На електронних аукціонах виставлятимуться ділянки площею до 20 га для малих і середніх господарств. За умови відкритих торгів вартість лотів визначатиме ринок. Що стосується дрібних землевласників – все залежатиме тільки від них. Мораторій діє вже 17 років. Увесь цей час селяни мають право лише здавати свої паї в оренду та передавати у спадок. При чому роблять це практично за безцінь. За офіційними даними, середня вартість оренди одного гектару – близько 1000 грн. на рік. Тоді як у Європі середня ціна оренди в п'ять разів більша <http://bit.ly/2n1elBZ>

□Іноземці викуплять усю землю

Вони можуть викупити частину землі, але не більше 0,5% на особу. З можливих переваг – нові робочі місця, сучасне високотехнологічне виробництво та податки в бюджет України. Якщо ж українські чорноземи намагатимуться скупити мультинаціональні корпорації – такі питання регулюватимуться в межах антимонопольного законодавства.

□□Підводні камені

?Більшість локальних фермерів мають право оренди на землю на

49 років. Частина з них вже виплатила повну вартість земельних ділянок пайовикам. Ініціювати викуп вони не будуть, бо це їм не вигідно. Якщо запрацює ринок землі (а отже право не тільки володіти і користуватися землею, а і розпоряджатися нею), ці договори на оренду можуть бути оскаржені юристами.

Інша проблема – в кредитуванні фермерів. Наразі річні ставки зависокі. Зважаючи на запуск ринку землі, банки повинні надати систему кредитування із низькою кредитною ставкою, щоб фермери, які захочуть викупити землі у власників, змогли позичити гроші у держави або приватних банків під вигідний відсоток.

Є також проблема, коли одна і та ж земельна ділянка може за документами йти як дві різні. Дієвого механізму вирішення цієї проблеми немає. Тому потрібна інвентаризація всіх с/г земель із залученням відповідних експертів та внесення усіх ділянок до Земельного Кадастру. Це планують зробити до кінця 2019 року. Наразі до кадастру внесено інформацію про 20,6 млн земельних ділянок.

На 11 жовтня Аграрний комітет Верховної ради запланував розгляд усіх законопроектів про ринок с/г землі <http://bit.ly/2nY07C6>

Слідкуємо за ситуацією.

**Що не так із формулою
Штайнмаєра і Мінськими**

угодами?

Беріть чай або щось міцніше, бо тема складна і текст треба прочитати повністю. Ми не претендуємо на вичерпність, але спробували зрозуміти, що в біса відбувається із формулою Штайнмаєра і Мінськими угодами.

Учора вранці в Київ завітав Том Круз (таке собі відволікання уваги, “цукерочка”). А ввечері Володимир Зеленський на брифінгу повідомив, що Україна погодилася на Формулу Штайнмаєра. Правда спочатку про це написали російські медіа. І зробили вони це до того, як офіс президента надіслав запрошення на відповідний брифінг українським журналістам.

Зеленський сказав, що формула Штайнмаєра – це лише два рядки. Це брехня. Ні, не два рядки. Але про все по-порядку.

Совместное заявление Главы ДНР Дениса Пушилина и Главы ЛНР Леонида Пасечника

02 октябрь 2019 09:28 | 3 149 |

ПРО ЗЕ І ФОРМУЛУ ШТАЙНМАЄРА

Украина вчера благодаря России, Германии и Франции подписала, наконец, «формулу Штайнмайера», гарантирующую Донбассу особый статус. Таким образом она признает особое право народа Донбасса на самостоятельное определение своей судьбы. Мы сами будем решать, на каком языке говорить, какой будет наша экономика, как будет формироваться наша судебная система, как будет защищать наших граждан наша народная милиция и как мы будем интегрироваться с Россией. Это наше дело, наша цель. И мы будем продолжать переговоры в Минске, чтобы в конечном итоге прийти к полному самоуправлению и самоопределению.

И призываем господина Зеленского не диктовать нам условия. Когда он говорит, что выборы в Донбассе пройдут только после того, как Украина получит контроль над границей, он не понимает, что не ему решать, когда у нас пройдут выборы, а нам. Никакого контроля над границей киевская власть не получит.

Господин Зеленский также заявил, что будет принят некий новый закон об особом статусе. Интересно знать, какой? Нам многое не нравится в нынешней редакции этого закона, в который Порошенко навставлял неприемлемых оговорок. И эти оговорки и вставки нужно из закона удалить. Но в нем также содержатся и важнейшие положения, которые менять ни в коем случае нельзя. Поэтому любые изменения закона об особом статусе должны быть согласованы с нами. В противном случае мы будем считать их прямым и грубым нарушением Минских соглашений, и они для нас будут юридически ничтожны.

Хотим предостеречь господина Зеленского от опрометчивых действий. Если он хочет добиться мирного сосуществования с ДНР и ЛНР, пусть вступает в прямой диалог с нами, а не делает непродуманные и бессмысленные односторонние заявления.

Глава Донецкой Народной Республики Денис Пушилин

Глава Луганской Народной Республики Леонид Пасечник

ПО ТОЙ БК НОВИН

Формула Штайнмаєра – це підміна поняття.

Простіше кажучи, алгоритм дій щодо врегулювання конфлікту на Донбасі, який не надто вигідний Україні, але дуже вигідний РФ. І цей алгоритм із проведенням виборів нам нав'язали і почали називати формулою Штайнмаєра.

Пан Франк-Вальтер Штайнмаєр – колишній міністр закордонних справ Німеччини і на той час голова ОБСЄ запропонував ідею, що на –о–к–у–п–о–в–а–н–и–х– –т–е–р–и–т–о–р–і–я–х– окремих районах Донецької та Луганської областей тимчасово (на період проведення виборів) діятиме закон про особливості місцевого

самоврядування в ОРДЛО. Після – ОБСЄ має зафіксувати законність виборів, тоді закон починає діяти на повну. При цьому його пропозиція ніяк не стосується вирішення інших питань – виведення чи роззброєння незаконних збройних формувань, відведення техніки, відновлення контролю за кордоном і т.д. Про ці питання йдеться в Мінських угодах, де проведення виборів – це лише один із пунктів <http://bit.ly/2orMzPa> Цікаво, що пункт про проведення виборів стоїть раніше пункту виведення військ з окупованих територій.

Вчора на початку брифінгу Зеленський намагався жартувати про те, чи його пресекретарка не штовхала когось із журналістів. Недолугий жарт і відверта насмішка над медійниками. Проковтнули.

Під час брифінгу Зеленський озвучив три основні тези: звільнення полонених, відведення військ у районах Петрівського та Золотого та проведення саміту Нормандської четвірки (дата поки невідома).

На думку Зеленського, формула Штайнмаєра – це той самий закон про особливий порядок місцевого самоврядування в ОРДЛО. І має це бути в такому порядку: виведення військ і техніки – відновлення контролю над кордоном – проведення місцевих виборів відповідно до Конституції України. Україна визнає вибори, якщо вони відбудуться за стандартами ОБСЄ, про що сама організація має зазначити у звіті. «Це означає, що ніяких виборів під дулом кулеметів не буде. Не буде перейдено жодну червону лінію. Саме тому немає і не буде ніякої капітуляції», – запевнив президент.

Ніби все правильно?

Ні. Неправильно!

По-перше, у формулі не згадується нічого про відведення військ і про відновлення українсько-російського кордону. Текст, підписаний Кучмою, можна глянути тут <http://bit.ly/2peRrrw> (до

речі, скани текстів надали теж росЗМІ. У них той же текст, який раніше озвучив міністр закордонних справ Вадим Пристайко <http://bit.ly/2p884VA>)

До речі, про цю формулу вже йшлося на засіданні тристоронньої групи 18 вересня. Тоді Кучма відмовився це підписувати. За інформацією медіа, на його думку, це може викликати третій Майдан. Дехто з експертів каже, що відведення військ і відновлення кордону має бути затверджено окремим документом.

По-друге, Україна підписалася під тим, щоб проводити вибори на Донбасі. Так, за Конституцією України та законодавством України (яке ще додатково зараз мають розробляти, бо закон про особливий статус Донбасу діє до кінця цього року). На думку, Романа Безсмертного, це дає можливість тиснути на Україну.

“Включається система виборів, які вони (росіяни – ред.) організовують, після того забезпечується верифікація ОБСЄ”. “У ПАРЄ теж говорили, що Росію не повернуть, поки та не виконає певні умови. Виконала? Ні, не виконала. Так і тут”, – каже Безсмертний в коментарі ВВС Україна. “Помилка була зроблена тоді, коли вони замінили свою ж позицію соціально-гуманітарних програм на дискусії навколо “формули Штайнмаєра”. Їх просто впіймали на цей гачок. Наживкою була процедура обміну, він і запустив цей маховик”, – каже Безсмертний. <https://bbc.in/2osxqNy>

З іншого боку, політичний експерт Дмитро Сіманський зазначає: “Зеленський, принаймні, вийшов із зрозумілими формулами, що виборів під дулами пістолетів не буде”. Він переконаний, що капітуляцію Україна прийняла ще під час підписання Мінських угод. Що заважало 5 років тому визнати Росію не просто окупантом, а розірвати дипломатичні стосунки? Що заважало нам ухвалювати наші санкції паралельно із закордонними? Чому теперішня влада це робить? Бо обіцяла на виборах. <http://bit.ly/2nMG0qq>

По-третє, Пасічник і Пушилін, так звані голови так званих ЛНР

і ДНР зробили офіційну заяву, де вони чітко зазначають: “мы сами будем решать, на каком языке говорить, какой будет наша экономика, как будет формироваться наша судебная система, как будет защищать наших граждан наша народная милиция и как мы будем интегрироваться с Россией”. Скріншот на зображенні. “Інтегруватися з Росією” – з таким порядком денним живуть мешканці на окупованих територіях уже 5 років.

У нас є низка питань, на які відповідей ми не знайшли.

1. Що конкретно зобов’язалася робити Україна і в які строки?
2. Хто і в якому форматі виводитиме війська та роззброюватиме бойовиків? (усі ж пам’ятають, що за версією РФ, на Донбасі її військ немає).
3. Хто гарантуватиме і яким чином допуск представників українських партій, української ЦВК на території, які зараз називаються ДНР та ЛНР?
4. Чи встигнуть це зробити на умовах, які вигідні Україні до місцевих виборів?
5. І ГОЛОВНЕ: чому ніде не згадується про Крим?

Замість висновків:

1. Комунікація провалена: досі від української влади не опублікували підписані документи.
2. Ситуацію наразі використовують на свій бік так звані ЛНР і ДНР
3. Схоже, що формула розколює і поляризує українське суспільство ще більше, і це, в першу чергу, вигідно РФ.

Слідкуємо за ситуацією далі.

Що відбувається в МОЗ? З'ясовуємо причини конфлікту

Незалежно від того, хто для вас Уляна Супрун – “доктор смерть” чи найкраща міністр всіх часів і народів, ви напевно помітили, що в МОЗ коїться щось дуже дивне. Члени старої команди заявляють про політичний тиск. Нове керівництво звинувачує їх у корупції.

Ми відновили хронологію подій і з'ясували причини конфлікту. Пропонуємо ознайомитися, аби розуміти, що відбувається.

Усе почалося 23 вересня, коли новопризначений заступник міністра МОЗ Михайло Загрічук запропонував звільнитися гендиректорці Директорату медичних послуг Оксані Сухоруковій. Коли ж та відмовилася, він зібрав усіх працівників на засідання <http://bit.ly/2n4EKPf> (стенограма), <http://bit.ly/2n>

WHLB3 (аудіозапис).

Там і розгорівся конфлікт. Загорійчук оголосив про розбіжності в поглядах з нинішнім керівництвом директоратів. Запевнив, що зробить усе можливе, аби збудувати свою вертикаль управління, яка працюватиме «злагоджено, як одна команда». А ще захотів, аби всі управлінці були лікарями. Коли ж йому зауважили, що нова міністерка не має вищої медосвіти, сказав, що це питання його не стосується.

У відповідь працівники міністерства оприлюднили відкритий лист до прем'єр-міністра Олексія Гончарука, в якому заявили про «безпрецедентний політичний тиск на професійних держслужбовців», спроби «нарізати» повноваження і ввести ручне управління <http://bit.ly/2mhMbSI>

Реакція нової очільниці М03 Зоряни Скалецької не забаралася. Того ж дня просто з Нью-Йорка, де перебувала у відрядження на Генасамблеї ООН, вона оголосила, що вирішила провести...аудит усіх співробітників М03 <http://bit.ly/2miyGCf>

Уже наступного ранку на працівників міністерства при вході чекали пропускні пункти. Щоб потрапити на робоче місце, спершу потрібно було вказати в журналі час свого прибуття <http://bit.ly/2nXBFQW> Від цього біля дверей утворилася черга. Люди нервово жартували про державу в смартфоні.

Потім до кабінетів держслужбовців М03 навідалася заступниця міністра Олена Сімоненко в супроводі трьох представників відділу кадрів, щось нотували в блокноти <http://bit.ly/2oGbcYN>

Тим часом під М03 зібралося одразу два мітинги: за і проти нового керівництва. Журналісти збунтувалися проти комунікаційної політики відомства. Якщо коротко, прес-служба міністерства ігнорує інформаційні запити.

Наприклад, ми свій надіслали ще 4 вересня. Нам постійно обіцяють, що відповідь буде ось-ось. Вже кінець місяця, а її й

досі немає. І це при тому, що відповідно до закону «Про доступ до публічної інформації» їм на це дається усього п'ять днів.

Масла у вогонь підлив радник Скалецької Дмитро Раїмов. Посилаючись на СБУ, він заявив, що внаслідок закупівель машин «швидкої» за технічним завданням, яке встановило попереднє керівництво М03, «є передумови про перевитрати держкоштів на 100 млн гривень». Щоправда документи, які б це підтверджували, він не показав.

Олександр Данилюк із Директорату медпослуг на це відповів, що «М03 не оперує коштами, не проводить закупівлі і не визначає вартість будь-якого з продуктів закупівель» <http://bit.ly/2n9BU57>

Уже в Україні Скалецька підтвердила намір провести аудит (пізніше з'ясувалося, що це стандартне щорічне оцінювання держслужбовців <http://bit.ly/2oGI2bV>) і пообіцяла, що за його результатами найкращі співробітники залишаться працювати. Тих, «хто за картинками ховає неефективність і бездіяльність», попросила на вихід <http://bit.ly/2nRcM9Q>

У четвер команда М03 публічно запросила Скалецьку на зустріч із держслужбовцями. Але, за словами Ірини Литовченко, керівниці Директорату зі стратегічного планування, з'явилася «якась ну дуже важлива зустріч, на яку треба обов'язково втекти за 15 хвилин до початку нашої». Щоб розуміти рівень того, що називають «міскомунікацією»: заховали навіть ключ від зали, щоб люди навіть не змогли туди зайти.

Наразі на 2 жовтня запланована нова зустріч усіх без виключення працівників відомства. Там очільниця М03 пообіцяла «залагодити спір, що виник всередині команди».

Учора ситуація розгорталася ще цікавіше: міністерка Зоряна Скалецька та її радник з комунікації Дмитро Раїмов писали про зустріч із Світовим банком та зазначали, що дякують за співпрацю Ірині Литовченко. Кажуть, що продовжують далі працювати <http://bit.ly/2o0Msd8> і робота нарешті

відновилася <http://bit.ly/2ncaIcn>.

Сама ж Литовченко ввечері зробила інші акценти. Вона зауважує, що у МОЗі ділять на «старих» і «нових», «стравляють» між собою директори і департамент реалізації політик, загалом вноситься розбрат та неефективна конкуренція. І це в той час, як усіх переконують, що це просто проблема у комунікації.

Литовченко впевнена, що «конфлікт у міністерстві – це не про «міскомунікацію», а про знищення зародків якісно нової державної служби, до якої увірвалися зі старими принципами та правилами» <http://bit.ly/2n3ilDl>

Перехідна книга

Стара, але досі чинна команда МОЗ продовжує закидати звинувачення новому керівництву. Каже, воно геть ігнорує так звану «перехідну книгу», де чітко прописано, що вже зроблено, що в процесі та що планується зробити в наступні 100 днів, 3-5 років.

«Під час формування бюджету на 2020 рік заступниками та радникам міністра було прийнято політичне рішення скоротити фінансування ліків для орфанних хворих (з вродженими чи набутими хворобами). Ба більше – відповідальність за це переклали на попередню команду», – обурюється Дана Юрович, керівниця експертної групи з питань євроінтеграції при МОЗ <http://bit.ly/2oGbcYH>

Скалецька щиро здивована таким звинуваченням. Каже, що дізнається про всі ці проблеми через соціальні мережі. Але ж і сама про це пише там само. Щоправда від імені офіційної сторінки МОЗ <http://bit.ly/2nVYLHM>

Чи можна з'єднати Чорне та Балтійське море?

Схоже, кожен український політик, який себе поважає, хоче мати іграшку на кілька мільярдів євро?

Новий прем'єр-міністр Олексій Гончарук уже озвучив свою амбітну «хотілку» – український уряд розглядає можливість побудови водного шляху між Чорним і Балтійським морями <http://bit.ly/2lX046o>

Цей грандіозний проєкт передбачає створення водного шляху завдовжки понад 2000 км через річки Вісла, Західний Буг, Прип'ять і Дніпро. Крім України в його реалізації можуть взяти участь Польща та Білорусь. Але з ними ще треба домовитися.

«Це абсолютно реально. Ми вже почали це робити», – запевнив очільник українського уряду.

Що ж, ніхто його за языка не тягнув. За роз'ясненнями, наскільки реалістичний цей проєкт, ми звернулися до експерта з транспортної інфраструктури Олександра Кави. Ще в далекому 2014 році він, як делегат України, брав участь у обговоренні техніко-економічного обґрунтування цього проєкту.

Разом з польськими парламентарями та представниками транспортних установ країн-учасниць було оцінено вартість проєкту – 12,7 мільярдів євро. З них 94,5% мали бути інвертовані в польську ділянку маршруту, оскільки річка Західний Буг там не судноплавна.

Для розуміння, наскільки велика ця сума, експерт наводить кошторис робіт із розширення Панамського каналу та будівництва

шлюзів (відкрито в червні 2016 року). Загальна сума інвестицій тоді склала «всього» \$5,25 млрд.

«Час проходження судна по всьому маршруту становить 14 діб. І це при тому що контейнерні потяги від кордону Китай-Казахстан до кордону Білорусь-Польща йдуть шість діб. Висновок – проєкт ніколи не окупиться, – переконаний Кава.

Зрештою проєкт тоді визнали цікавим для вантажоперевезень за умови надходження коштів на втілення <http://bit.ly/2kDLCC7> Однак польський уряд ніколи не висловлював готовність фінансувати його з держбюджету – непідйомна сума. А без польської ділянки маршрут функціонувати не може.

Польський уряд ще не раз піднімав це питання, але завжди намагався залучити грантові кошти ЄС. Однак ЄС завжди відмовлявся від участі серед іншого через дорожнечу.

Ба більше – Євросоюз не включив цей проєкт в перелік TEN-T – мережу пріоритетних транспортних коридорів ЄС, розвиток і модернізація яких фінансується за рахунок грантових коштів.

«Це означає, що проєкт взагалі навряд чи буде колись реалізований», – каже експерт.

Екологічні наслідки:

Будь-які роботи з побудови водного шляху Е-40, впевнений Кава, несуть екологічну загрозу для всієї екосистеми Західного Бугу. Це пов'язано з тим, що річку необхідно буде заглибити і розширити на майже двохсоткілометровій ділянці.

Екологи непокояться, що новий транспортний коридор зашкодить екосистемі Прип'яті <http://bit.ly/2mfulzm> Е40 має пройти посередині 11 білоруських заповідників і може зруйнувати цілі екосистеми. Голова білоруської екологічної групи «Багна» Констянтин Чекало висловлює протест проти водного шляху <http://bit.ly/2kmXN67> І навіть разом з однодумцями

запустив публічну кампанію:

«Розробники проєкту припускають, що E40 стане новим торговим шляхом між портами Балтії та Чорного моря, залучить інвестиції до регіону та створить нові робочі місця. Ми, екологічна коаліція, вважаємо, що проєкт непродуманий, економічно неефективний, а будівництво E40 стане катастрофою як для унікального регіону Білоруського Полісся, так і для низки цінних природних територій Польщі та України» <https://stope40.org/en>

Раніше:

Це вже не вперше українські політики планують настільки масштабні й дороговартісні проєкти. Так позаминулого року колишній міністр інфраструктури України Володимир Омелян цілком серйозно планував у найближчі п'ять років побудувати ділянку швидкісних вакуумних потягів Hyperloop, яка з'єднає... Балтику та Чорне море! <http://bit.ly/2kfny8a> Намолене місце чи що? Здається, у них там в Кабміні пороблено.

Ще раніше, у 2005 році тодішній міністр транспорту і зв'язку Євген Червоненко обіцяв журналістам побудувати в Україні трасу «Формули-1». За його словами, організатори перегонів обрали для цього дорогу в Криму. Вже нібито йшли перемовини про фінансування та графік будівництва <http://bit.ly/2lQJaIE> Любив поговорити на цю тему і покійний Віктор Янукович-молодший. Правда, далі слів справа так і не пішла <http://bit.ly/2kNhq7w>

Хто, чому і за що заблокував

Politeka та Znaj.ua

Політека і Знай.юа обурилися, що їх заблокували у фейсбуці і опублікували офіційні заяви, що вони не боти і не тролі, а фейсбук став прибічником певних політичних сил і хоче закрити їм рота.

Назбирали для вас смачних деталей:)

Отож, це трапилося!

Сміттярок Знай.юа та Політека більше нема у фейсбуці. Соціальна мережа назавжди видалила пабліки та групи, пов'язані з обома ресурсами. За нашою інформацією, наразі фейсбук додає лінки, що ведуть на ці сайти у чорний список і працює над тим, їх взагалі не можна було поширювати через соціальну мережу.

Чітко і по суті:

- 16 вересня фб заблокував загалом 168 персональних аккаунтів, 149 сторінок і 79 груп, у тому числі сторінки видань Знай.юа і Політека.
- За даними компанії SocialBakers, на Знай.юа були підписані 2,8 млн аккаунтів, на Політеку – 2,2 млн.
- На рекламу цих пабліків витрачено близько 1,6 мільйона доларів
- До холдингу Знай входять кілька сайтів, серед яких Знай.юа, Політека, Акценти, Hyser та Clutch.ua. Загалом холдинг Знай.юа пов'язують із приватною PR-компанією Pragmatico (яка, за інформацією з різних джерел, займається чорним піаром).
- Зі 121 сторінки, якими фейсбук поділився із нашими колегами з DFRLab, 58 – майже половина – це місцеві групи (Знай.Запоріжжя, Політека.Харків і т.п.). Усі посилання на цих сторінках вели до відповідних субдоменів Знай.юа та Політека.

- 37 дочірніх регіональних сторінок Знай.юа і Політека створено 22 грудня 2018 року. Значна частина з них публікувала новини про вибори та політику, розбавляючи їх інформацією про зірок шоу-бізнесу та відомих людей. Деякі публікації стосувалися дискредитації та оббріхування конкретних політиків, неправдивого трактування явищ та подій.
- Схожа схема була у низки регіональних груп Realny (або Real) плюс назва міста.
- Значна кількість сторінок, створених 22 грудня 2018 року взагалі не мала постів, але мала багато підписників. Наприклад, з 18 сторінок, присвячених бренду Політека, 12 (66%) не мали публікацій. З 19 сторінок, присвячених бренду Знай, 16 (84%) не мали жодного поста.
- В середньому за сторінками без постів слідкували 12-14 тисяч підписників.
- Цікаво, що аналіз платформи CrowdTangle виявив однакові сплески росту підписників сторінок Знай.юа та Політека: в одні і ті ж періоди: 30 грудня-5 січня, кінець квітня-початок травня, кінець серпня-початок вересня.
- Найцікавіше, що жодна сторінка не показувала рекламу під час піків зростання аудиторії у грудні та квітні. Тобто, підписники не були придбані за допомогою платної реклами у Facebook. Вангуємо, що це були боти.
- Місцеві сторінки Політека та Знай для міста Житомира поширили ідентичну публікацію з дискредитації одного політика одночасно, і обидві сторінки містили лише цей єдиний пост.
- З 22 регіональних сторінок Знай та Політека 17 (77%) розмістили однакові фото на обкладинці.
- Спалилися адміни сторінки Політека Кропивницький, які спочатку опублікували як основне фото логотип Знай.юа, а уже тоді Політеки.

– За даними SpyOnWeb, Знай.юа та Політека мають різні доменні імена, але однакові IP-адреси сервера.

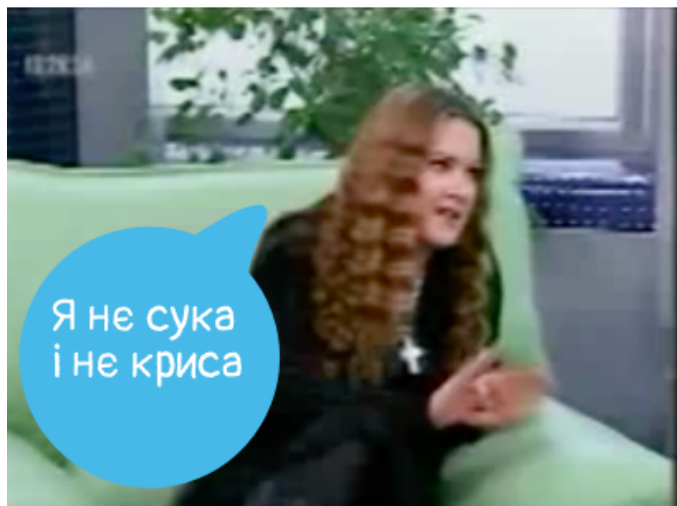
– Фейсбук серед інших, заблокував також кілька сторінок, які поширювали інформацію Політеки та Знай.юа. Наприклад, Київ Проти Корупції (ми спростовували інформацію та відеозаказуху з цієї групи) та LearKids Академія Нещастя.

Від По той бік новин: ми безмежно раді, що ці сміттярки нарешті заблокували, бо через них поширювали таку маячню і в таких кількостях, що жоден фактчекерський проект не встигне спростувати.

Джерела:

Facebook newsroom <http://bit.ly/2kCiVp7>

AtlanticCouncil's Digital Forensic Research Lab <http://bit.ly/2kCj4sF>

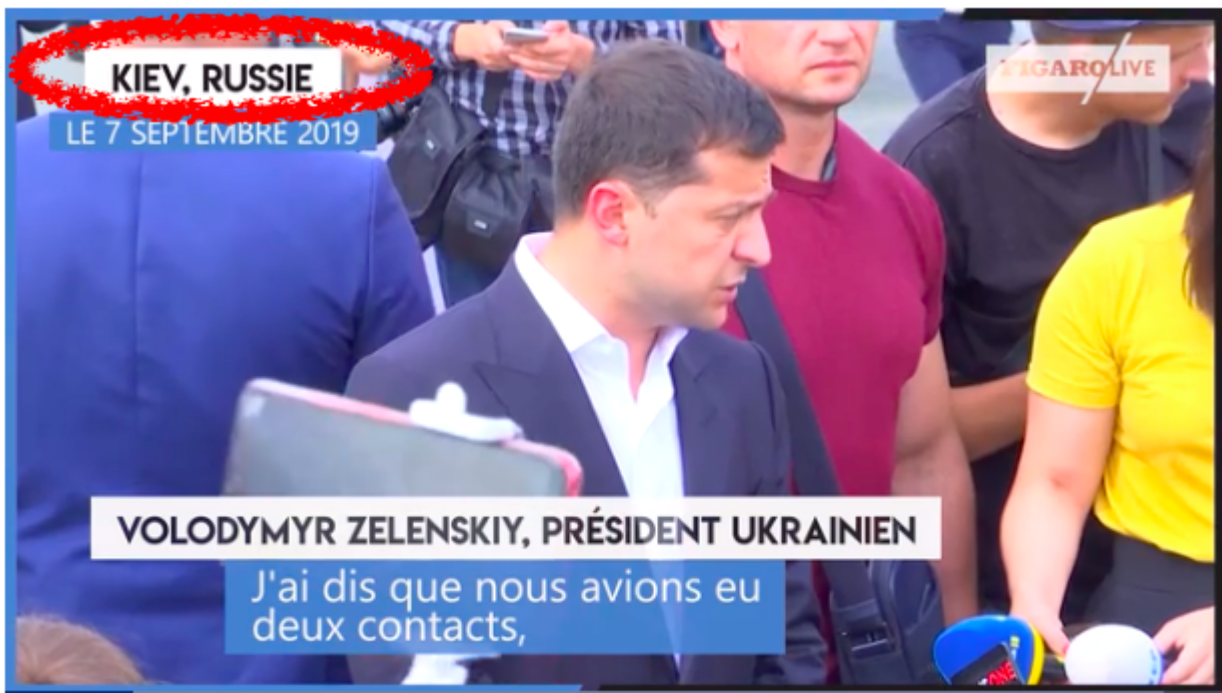
Ми не боти
і не тролі

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Як французька газета протитрувала Київ Росією

Київ за версією французів – то Росія. І це, на жаль, не фейк (в кращому разі – помилка газети через неуважність).

Réaction (0)

В українській фб-спільноті «И так поймут!» помітили, що французька газета Lefigaro підписала місце обміну полоненими між Україною та Росією – «Kiev, Russie».

«Спершу вони кажуть “какая разница Kiev чи Kyiv”, а потім французи пишуть, що то Расея», – обурюється в дописі спільноти Петро Волинський <http://bit.ly/2m7K1Vz>

Ми теж подумали, що це фотофейк, але перевірили інформацію – зайшли на сторінку цієї самої статті під назвою: «Обмін полоненими між Україною та Росією: “перший крок” до “закінчення цієї жакливної війни” (Зеленський)». Якщо увімкнути відео, то дійсно на перших секундах у лівому верхньому кутку побачимо напис «Kiev, Russie» <http://bit.ly/2lLtTbN>

Можете перевірити самі.

Що це? Переконавання журналістів чи банальна одруківка та неуважність? Ми сподіваємося, що це все ж таки прорахунок газети.

Оновлення! Минуло чотири години з миті, як ми написали про «зраду» французьких журналістів. А видання, знаєте, що зробило? Ні, не внесло корективи, не вибачилося, а

просто...видалило публікацію.

Тепер посилання, яке вело до статті, пересилає на головну сторінку Lefigaro. Єдине, що нам поки вдалося знайти про обмін полоненими між Україною та Росією – це ось це відео <http://bit.ly/2lGrIXf> за новою адресою.

Ми вважаємо, що не коректно просто видаляти статтю. В таких випадках видання мусить давати спростування і приносити вибачення. Принаймні, якщо воно цінує свою репутацію. Але хай там як, наші зусилля не були марними. Дякуємо за підтримку!

P.S. Ми залишили під цим відео коментар англійською та французькою мовами: «Шановні журналісти! Виправте “Kiev, Russie” на “Київ, Україна” Дякуємо». Його зареєстрували для модерації. Якщо коментар відповідає статуту газети, його опублікують. Доеднуйтеся і ви – так буде більше шансів, що наше спільне збентеження буде поміченим.